

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

ובית המדרש לעולם ומתחיל לעסוק בעניני הרשות, דברים 45
 שאינם חובה אבל התורה נתנה רשות לעסוק בהם, והוא עוסק בהם בהיתר 46
 ועד שיש לו עסק מגע גם עם ענינים שהם הפך דהתור פשר 47
 זכאי וטהור, ואז כאשר הוא בא במגע גם עם דברים אסורים צריכה 48
 להיות עבודתו בענין 49
 הברורים בשני אופנים, אם 50
 באופן של זכוף ועליה 51
 לקדושה על-ידי שכן משתמשים 52
 בהם, שהוא אופן הביור של דברים 53
 מותרים וטהורים, או באופן של 54
 דחיה ואי השימוש בהם שהוא אופן 55
 הביור של דברים אסורים וטמאים 56
 (פנ"ל סעיף ג). 57
 וכללות הברור הנ"ל באופן 58
 ד'אור לשר' המאיר מלמעלה 59
 למטה הוא על-דרך המבאר 60
 ב'עץ חיים' 31 בענין הברור 61
 שהיה על ידי הארה של אור אלוקי 62
 מלמעלה ב'שבע מלכין 63
 דתהו', מסופר בתורה (בפרשת 64
 וישלח) שהיו שבעה מלכים שמלכו 65
 בארץ אדום "לפני מלך בבני 66
 ישראל", ומוסבר על כך בקבלה 67
 וחסידות שהכוונה לעולם התהו 68
 שקדם (במעלה) לעולם התיקון שהוא 69
 כפי סדר העולמות עתה, ומאחר 70
 שבעולם התהו היו "אורות מרובים 71
 בכלים מועטים", והכלים המועטים לא 72
 יכלו להכיל ולקלוט את האורות 73
 המרובים, לכן היתה 'שבירת הכלים', 74
 וניצוצות רבים נפלו למטה מעולם 75
 התהו, חלקם לעולמות אצילות- 76
 בריאה-יצירה-עשייה שבקדושה, והיתר 77
 נפלו למטה יותר, לקליפות וטרא- 78
 אחרא. ובענין זה נאמר בכתבי 79
 הארז"ל, בספר 'עץ חיים' שאופן 80
 ה'ביור' של 'שבעת מלכי תהו' היה כך שתחלה בשלב ראשון של הביור 81
 נתברר המובחר והטוב שב'תהו', כמשל הכסף הצרוף והמוזק שיוצא 82
 בשלב ראשון ונכלל בעולם האצילות המבורר והמתוקן, שכלו 83
 קדושה ואלוקות והשאר החלק הפחות וך ונקי שהוא פסולת לגבי 84
 עולם האצילות, יחסית למעלתו וקדושתו של עולם האצילות שהוא 85
 "אלוקות ממש", כל מה שאינו צרוף ומוזק לגמרי נחשב פסולת, וחלק זה 86
 נפל לעולם הבריאה שלמטה מעולם האצילות. ואחר-כך בשלב 87
 הבא נעשה בעולם התהו ברור נוסף שלב נוסף בהפרדה בין הקדושה 88

מופרכים אצלו לגמרי, וכל מציאותו אינה אלא בעניני 1
 תורה ומצות, כך שאינו זקוק כלל להתעסק עם ביור הדברים הנחוצים 2
 הללו, ועבודתו היא מלמעלה, בהתעסקות בענינים נעלים. 3
 ודוגמתו של אופן הביור הזה, בדרך מלמעלה למטה, בכללות חיי 4
 האדם, שפאשר מתחלה 5
 עבודתו הרוחנית כיהודי העובר את 6
 ה' בהיותו בן י"ג שנה, עם 7
 הגיעו לגיל בר-מצווה, הנה 8
 בתקופה זו עקר התעסקותו 9
 היא בלמוד התורה, שהרי 10
 נמצא בין הזמן ד"בן עשר 11
 שנים למשנה" לזמן ד"בן 12
 חמש-עשרה לגמרא", הגיל 13
 שבו עיקר עיסוקו הוא בתורה, משנה 14
 וגמרא, ועד שנגיע ל"בן 15
 עשרים לרדוף" 29 אחרי 16
 הפרנסה, ויהיה עסוק בעניני 17
 העולם, הרי הוא מתעסק רק 18
 בעניני תורה, והעיסוק בתורה 19
 עצמו הוא ובאופן של למוד 20
 המביא לידי מעשה 30, כמאמר 21
 חכמינו ז"ל "גדול תלמוד שמביא לידי 22
 מעשה", והתלמוד הוא באופן כזה שיש 23
 לו תוצאות במעשה בעניני מצות, 24
 והנהגה זו של האדם בימי נעוריו 25
 החל מגיל בר-מצווה של עיסוק בתורה 26
 ומצוות בלבד ללא התעסקות בעניני 27
 העולם היא לא מצד כפייה, ללא 28
 צורך להכריח ולכפות את עצמו להיות 29
 במצב הזה אלא בן הוא טבע 30
 הסדר הרגיל והקבוע של 31
 הסתדרותו בחיים, שכל זמן 32
 שלא הגיע "לרדוף" אחרי 33
 הפרנסה, אזי מתעסק רק בעניני 34
 תורה ומצות ואין לו קשר עם 35
 עניני העולם הזה, שדוגמתו 36
 במשל הוא הכסף הנקי הצרוף והמוזק שיוצא מתחלת הברור 37
 מיד עם תחילת תהליך ההפרדה בין הכסף עצמו והפסולת, וכך גם בנמשל 38
 מדובר בדוגמה שבה יש הבחנה ברורה מלכתחילה בין עבודת ה' בתורה 39
 ומצוות ובין עניני העולם, וזאת מבלי צורך להתעסק עם הדברים המונעים 40
 ומסתירים מעבודת ה'. 41
 ואחר-כך לאחר תקופת העיסוק בתורה ומצוות בלבד שהיא מצב נעלה, 42
 בא שלב שבו האדם כן עוסק בביור ענינים גשמיים וחומריים, כשנגיע 43
 הזמן ד"בן עשרים לרדוף" אחר הפרנסה, אזי יוצא מבית הכנסת 44

(29) אבות פ"ה מכ"ב. (30) קידושין מ, ב. (31) ראה עץ חיים שער ט (שער שבירת הכלים) פ"ג. טעמי המצות פ' תזריע.